

ske positive erfaringer med det ikke mindst fra ofrene, som får mulighed – som vi tidligere har været inde på – for at udtrykke deres angst over for den situation, de befandt sig i, og gerningsmanden får mulighed for at give offeret, altså den overfaldne, en undskyldning.

Så synes jeg også, der er en anden pointe, som vi bør tage med, nemlig at konfliktråd også har vist sig at være ganske gode og anvendelige redskaber i sager, hvor politiet ofte ikke har andre redskaber at håndtere en konflikt med. Det kan være nabostridigheder, eller det kan være huspektakler. Det synes jeg også vi bør tage med ind, fordi det også tit er i de her sager, at tingene eskalerer.

Men summa summarum er, at vi er ganske godt tilfreds med den positive modtagelse, der har været af ordningen. Vi er tilfreds med, at man fra justitsministerens side har valgt at forlænge forsøgsordningen. Vi er skuffede over, at man ikke har turdet tage skridtet fuldt ud og gøre ordningen landsdækkende og permanent, men jeg tror med den meget massive opbakning, der alligevel er til forslaget – det er jo det største mulige mindretal i Folketinget, der står bag det – at vi kan sige, at hvis det mindretal på et tidspunkt får flertal her i Folketinget, så bliver ordningen gjort både landsdækkende og permanent.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 17.00

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om målsætning om en hurtig behandling af sager om kriminalitet begået af 15-17-årige.

Af Morten Bødskov (S) m.fl.

(Fremsat 30/1 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at jeg er meget enig i de tanker, der ligger bag dette beslutningsforslag. Regeringen lægger stor vægt på, at der sættes ind med en konsekvent reaktion så hurtigt som muligt over for unge, der begår kriminalitet, så de fra starten mærker, at samfundet ikke accepterer kriminalitet. Det er også klart tilkendegivet i regeringens handlingsplan af 8. marts 2002 »Stop volden – regeringens handlingsplan mod volds- og ungdomskriminalitet«.

Det følger allerede af forskellige nyere administrative retningslinjer for henholdsvis politi, anklagemyndighed, kommuner og amter, at behandlingen af sager mod unge lovovertrædere skal fremskyndes mest muligt, og specielt for voldssagerne er der også opstillet målsætninger for tidsrammen i forbindelse med behandlingen af disse sager.

Regeringen er således enig i, at en kort sagsbehandlingstid i sager om kriminalitet begået af unge er ønskværdig. Opstilling af målsætninger for sagsbehandlingstiden kan være et hensigtsmæssigt redskab i den henseende. Men for en ansvarlig regering er det også vigtigt at holde fast i, at der bør opstilles realistiske mål for sagsbehandlingstiden og kun på områder, hvor det samlet set er hensigtsmæssigt at opstille sådanne mål.

Det er bl.a. afgørende, at politiet og anklagemyndigheden har den fornødne tid til at foretage en grundig og tilbundsgående efterforskning og en korrekt titalerejsning, og at målsætningerne ikke i praksis begrænser de sociale myndigheders mulighed for at reagere over for de unge på en måde, der er individuelt tilpasset og mest effektiv.

Ligeledes er det vigtigt, at domstolene får den fornødne tid til at foretage en retssikkerhedsmæssigt forsvarlig behandling af sagen, samt at